

meget udbredt og vel også unikt udbredt i Danmark. Vi kan vel også sige, at der er en slags bankmonopol på det, og i denne her sammenhæng ikke et ondt ord om det.

Men når vi har denne her unikke situation, kan ministeren så ikke finde det interessant, at vi også får bankernes oplysninger om, hvad deres omkostninger ved det er? Og samtidig: Hvad er der rent faktisk sparet i rationalisering ved at indføre det her på bankside, på butiksside? Er ministeren ikke interesseret i at få de tal frem?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det kan vi sætte mange undersøgelser i gang med. Det, jeg må sige, er jo, at den foreløbige undersøgelse, som Konkurrencestyrelsen har afleveret til mig, viste, at omkostningerne var større end det, der kom ind. Det har jeg sagt at jeg gerne vil have et spadestik dybere. Det var netop det, jeg tilkendegav over for de partier, Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, Kristendemokraterne, Venstre, Konservative, Dansk Folkeparti, i går, at vi går i gang med at grave et spadestik dybere på denne her omkostnings-side.

Jeg har også sagt, at vi vil have Konkurrencestyrelsen til at se på, om der er aftaler, som der er nogle der har antydnet der skulle være, i detailhandelen om, at det blot skal overvælttes på forbrugeren, at det ikke er et konkurrenceparameter, om der er aftaler mellem bankerne om, at man blot tager det beløb, der nu er maksimalt jf. den aftale, man indgik med detailhandelen og Forbrugerrådet. Det er jo nogle af de elementer, som vi nu går ind og undersøger, og som vi kommer tilbage til.

Poul Henrik Hedeboe (SF):

Kan jeg forstå det sådan, at det spadestik, vi skal ned, også skal være et, som kan kontrolleres? Og skal jeg forstå det sådan, hvad jeg håber, at det vil være et præcist krav til bankerne om at få en undersøgelse, som efterfølgende kan tåle en revision på de to områder, som lige præcis er omkostningsbaggrunden og rationaliseringen, som også har været i det kort her?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Det er en undersøgelse, der vil afdække både transmissionsomkostningerne og udviklingsomkostningerne. Det er det, den vil undersøge.

Det er den undersøgelse, som jeg håber på at kunne levere jf. de meldinger, jeg har fået fra Konkurrencestyrelsen, allerede omkring den 1. marts.

Kl. 14.25

Jeg kan sige om det med effektiviseringsomkostningerne, at det jo er effektiviseringer, der er både i detailhandelen og i bankerne. Det regnestykke kan alle mennesker vist stille op og forsvare, som man har lyst til.

Det her er en aftale, der er indgået private parter imellem, fordi vi alle sammen er enige om, at dankortet er unikt, og derfor er tilkendegivelsen fra mig i går, at vi skal have det her til at fungere så hurtigt som muligt.

Fjerde næstformand (Aage Frandsen):

Da hr. Søren Søndergaard har afvaldet ordet, er det fru Line Barfod for sin sidste bemærkning.

Line Barfod (EL):

Jeg kan forstå, at ministeren stadig holder fast i, at det er en fordel, at vi har ét kort, altså at vi har et monopol. Derfor vil jeg gerne igen høre, om ministeren mener, det er rimeligt, at det monopol, vi reelt har på betalingskort i Danmark, betyder, at en bankdirektør kan sidde og bestemme og sige ja eller nej efter forgodtbefindende, en bankdirektør for nogle banker, der har tjent 16 mia. kr. på gebyrer sidste år, som synes, at de skal lægge gebyrer selv på de indbetalinger, folk i øjeblikket kommer med, til katastrofeofrene i Asien. Det er banker, som har tjent store penge på at nedlægge filialer, kunne fyre medarbejdere osv.

Mener ministeren, at det er rimeligt, at monopollet på det her område er der en bankdirektør der bestemmer over, og at det er ministeren, der, som vi kunne se på fjernsynet i går, går med hatten i hånden til bankdirektøren og skal spørge, om man ikke nok vil lade være med at opkræve gebyr? Så får ministeren bare et nej, og så vil ministeren ikke foretage sig yderligere.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil blot sige til fru Line Barfod, at hvis fru Line Barfod havde fulgt bare en lille smule med i den debat i går, så var der jo et politisk ønske om, at vi suspenderer det for nærværende, fordi man ikke føler, at det kører, som det skal. Der er børnesygdomme. Vi har indkaldt PBS, vi har indkaldt Forbrugerrådet, vi har indkaldt detailhandelen, vi har indkaldt banker for at få de